

JISTÝ ZÁSAH nebo „Bud' a nebo“?

Tato myšlenka vpluje do mysli každého, byť i zkušeného lovce, při pochůzkách nebo čekání. Půjde to, mám šanci, nebo to zkusím a ono to nějak dopadne? Co horšího se může stát, než chybit živý cíl? To je ta lepší varianta. Nebo postřelit lovenou zvěř, kdy následně myšlenky vyplaví kolotoč výčitek, nadávek a otázek „proč“? Každý nejednou chybil, stačí si jen vzpomenout. S těmito úvahami či myšlenkami se podle mého názoru potýká převážná většina lovců.

Proč jsem se vlastně rozhodl psát tyto řádky? Patřím mezi ty obyčejné řadové myslivce, jsem členem mysliveckého spolku, máme polní honitbu. Náš plán ročního lovu se skládá ze 6–8 ks zvěře srnčí. K tomu se samozřejmě uloví pár kusů černé zvěře a nějaká ta liška. Z toho vyplývá, že příležitosti k lovu je jako šafránu.

Pořekadlo „kdo chodí, vidí a kdo sedí, střílí“ u mě platí. Při převážně většině ranních soulaček zvěř vidím, ale nestřílím. Je to většinou o rychlém rozhodnutí a tady vplouvá do mé mysli onen brouk ze začátku článku. Téměř vždy se jedná o pohybuující se zvěř v různé vzdálenosti a rychlosti pohybu. Pokud zvěř stojí, tak je zase na větší vzdálenost 150–300 metrů. A když už se ta příležitost k lovu naskytne, tak bych ji chtěl stoprocentně využít. Jenže těch pět až deset kulových ran ročně na sebevědomí či důvěře v sebe sama a jistotě dobrého zásahu prostě nestačí. Není to o tom, že bych nechtěl nebo to nešlo, ale chybí mi ta vnitřní jistota a mám pochybnosti o dobrém zásahu. V tom případě je zodpovědnější nestřílet, což se nejednou stalo. Je to o tom si věřit a být si jistý, že to, co v příštích pár vteřinách udělám, je správně a povede to k úspěchu.

zbraně a střelivo

Ano, samozřejmě, zkusil jsem to. Lhal bych, kdybych napsal, že ne. Ale chybil jsem. Při špatné ráně nebo neodhodlání se k výstřelu, se prvně zalím nadávkami a výčitkami, že jsem to přece jen měl zkusit, ale pořád tam chybí to utvrzení a jistota. Myslím, že teď mluvím z duše mnoha myslivců.

Z těchto důvodů jsem se nezúčastnil některých naháněk a společných lovů. Vědomě plynout obětavostí a silami honců při procházení lečím, mnohdy těžkým terénem, a pak zahodit příležitost z důvodů, které výše popisuji, nechci. Každý, kdo byl na společném lovu, si může udělat obrázek sám, jaká je úspěšnost na počet výstřelů.

Pořád jsem nevěděl, jak se dostat z tohoto kolotoče. Jsem odběratelem tohoto časopisu, kde jsem četl výstižné a zajímavé články z lovu a lovecké kulové střelby (LKS) od Antonína Čecha (mnohé najdete na stránkách www.loveckakulovastrelba.cz).

Mé rozhodnutí padlo, proč to nezkusit, mohu tím jen získat. Chci se zúčastnit střeleckých závodů CZUB Tour na běžícího kňoura a doprovodného závodu v lovecké kulové střelbě a pokud vysloveně „nepropadnu“ tak i seriálu Sellier & Bellot Match v lovecké kulové střelbě. Jedná se o střelbu na pohyblivý terč a poté na pevné cíle z několika poloh a na různé vzdálenosti v časovém limitu. Tato střelba reálně imituje lov a díky časovému limitu i krátký úsek několika desítek vteřin, které při lovu mnohdy máme.

V posledních třech vydáních Myslivosti je vše podrobně popsáno. Na internetu hledám informace o střelnici ve Světnově, kde byl zároveň kontakt. Vytáčím číslo a po třicetiminutovém hovoru padlo datum setkání na střelnici. Musím říct, že už jen z hovoru jsem nabyl přesvědčení, že to, co

jsem udělal, je ta nejlepší cesta, jak zlepšit a vyřešit moje váhání a nejistotu.

Je tu den „D“, kdy přijíždím na střelnici a po nezbytném přivítání a registraci jdeme nachystat terče. Dáváme je do vzdálenosti 100 a 200 m. Vlastním zbraň CZ UB 555 v ráži 30-06 osazenou optikou Meopta Meostar R1r 3-12x56 RD. Zvolené střelivo SB-MATCH 10,9 g 168 grs. Tohle střelivo mi bylo doporučeno jako neoptimálnější pro loveckou kulovou střelbu.

Po zalícení je tu první překážka v podobě otočené optiky v horizontální ose. Po chvíli je vše napraveno a v pořádku. Tady se ukázalo, jaké detaily z mého pohledu jsem léta neviděl. Z pohledu zkušeného střelce podstatná chyba. To je jedna z věcí, která ve finále zapadá do skládačky jménem úspěšný zásah.

Nechávám si nastřílet zbraň a po několika výstřelech a doladění je nastřelena na 100 m. Teď je na řadě 200 m. Musíme už po několikáté počkat, až vychladne hlaveň.

Mezitím mi pan Čech vysvětluje a názorně ukazuje, jak si pomoci při míření stabilizovat zbraň při střelbě v terénu. Po hodince je na dvousetmetrovou vzdálenost nastřeleno. Teď jsem na řadě já.

Prvních pět výstřelů je pro mě seznamovacích. Na 200 m jsem ještě nikdy nestřílel. Postupně je to lepší a dostávám se na soustředěnou kružnici o průměru asi 6–7 cm. Sice 6–8 cm od středu v 5 hodin, ale i s tím jsem nadmíru spokojen. Co více bych si mohl napoprvé přát?

Uběhly tři týdny a jsem opět ve Světnově. Tentokrát jsme domluveni, že budeme trénovat střelbu na běžícího kňoura. Ještě před samotnou střelbou je mi vysvětlen a názorně ukázán postoj, držení zbraně a zalícení. Vše si nanečisto zkouším a po zalícení táhnu s pomyslným cílem. Hlavní je udržet zbraň na cíli bez chvění.

Po nezbytné zkoušce jdeme na stříliště připravit terč běžícího kňoura. Střílí se ze vzdálenosti 50 metrů. Po prvních dvou výstřelech se nestačím divit, osmička a desítka. No, a jak už to bývá, takový výsledek zacloumá se sebevědomím a psychikou. Prvotní nadšení a hřejivý pocit udělal svoje. Další

zásahy už nejsou tak dobré. Tady se ukazuje, že střelba sportovní i lovecká je z velké části o „hlavě“. Přesto zkouším dál.

V dalších sériích se střídavě mění zásahy dobré i horší. Po zhruba 20–25 výstřelech je znát nekoncentrovanost plynoucí z unavených rukou při držení zbraně. Nic se nemá přehánět, a tak pro dnešek končíme. Byla to pro mě opět další výborná zkušenost.

Chce to jen dál trénovat a zkoušet. Informace, které mi předal Ing. Čech, jsou k nezaplacení a opravdu fungují. Je dobře, že v dubnu otevřel ve Světnově střeleckou školu a jsem rád, že jsem mohl být jedním z jeho prvních žáků. Byla by velká škoda nevyužít mnohaletých zkušeností, kterými disponuje, a nepředat je dál. Vstřícnost a ochota poradit tomu jen nahrávají. Určitě se najde více takových zájemců jako já, kteří by toho využili.

A co ten špás vlastně stojí? Náklady na cvičnou střelbu – doprava, střelivo, poplatky na střelnici a volný čas. To je dohromady suma, kterou si snadno každý spočítá. Mě to stálo zhruba 1400 Kč. Chápu, že při dnešních cenách člověk šetří, jak se dá. Pro většinu z nás je to celoživotní koníček a lovecká střelba je jeho nedílnou součástí. Tak bychom k tomu také měli přistupovat – jedná se o bezpečný lov bez zbytečného rizika pro zvěř a potažmo i nás samotné.

Lovecká kulová střelba na střelnici má i jedno velké pozitivum, a to zafixování si návyků pro bezpečné zacházení se zbraní, které je vždy před započítáním společného lovu připomenuto, ale realita je úplně jiná. Zavřené závěry na kulovnicích a nezlomené brokovnice jsou těmi nejběžnějšími prohřešky. Sám jsem byl svědkem výstřelu z kulovnice při přepravě mezi lečemi na vleče plné lidí. Hříšník stál do dvou metrů ode mě. To, co si od nás vyslechl, publikovatelné není.

Je na zvážení každého, zda obětuje čas a peníze na loveckou kulovou střelbu. Za sebe říkám - ano, má to smysl. Můj obdiv budou mít ti, kteří mají podobný názor, případně se se mnou v lečems shodnou a přiznají si, že mají určité rezervy a nedostatky, a budou s tím chtít něco udělat jako já.

Jindřich JALŮVKA